

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul cu privire la modificarea unor hotărâri
ale Guvernului (pentru promovarea economiei digitale și a comerțului electronic)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul hotărârii Guvernului cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (pentru promovarea economiei digitale și a comerțului electronic) a fost elaborat de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu participarea Consiliului Economic de pe lângă Prim-ministrul Republicii Moldova și cu suportul Programului Innovate Moldova (Suedia și UK).
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
<p>Prezentul proiect de hotărâre este elaborat în temeiul art.5 din HG nr.143 din 25.08.2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, care prevede că ministerul are misiunea de a analiza situația și problemele din domeniile de activitate gestionate, de a elabora politici publice eficiente în domeniile prevăzute la punctul 6, de a monitoriza calitatea politicilor și a actelor normative și de a propune intervenții justificate ale statului care urmează să ofere soluții eficiente în domeniile de activitate, asigurând cel mai bun raport dintre rezultatele scontate și costurile preconizate.</p> <p>Dezvoltarea prezentului proiect face parte dintr-un pachet digital mai larg, care include și Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative pentru promovarea economiei digitale și a comerțului electronic și este fundamentată pe prevederile Strategiei de transformare digitală a Republicii Moldova pentru anii 2023-2030 (HG nr.650/2023) și a Programului de implementare a acesteia pe anii 2025-2027 (HG 308/2025), Obiectivul general nr.3 Crearea unei economii digitale inovatoare și reziliente.</p> <p>Totodată, drept temei a intervenției normative constituie constrângerile semnalate de mediul de afaceri privind o serie de probleme legate de dezvoltarea economiei digitale, a comerțului electronic, inclusiv transfrontalier, adopției soluțiilor digitale de către mediul de afaceri, exporturile de produse și servicii digitale pe marketplace-urile internaționale.</p>
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
<p>Digitalizarea comerțului a condus la dezvoltarea accelerată a unor modele de business bazate pe servicii de intermediere online, platforme digitale, monetizarea aplicațiilor, prestări de servicii la distanță și modele noi, cum ar fi, de exemplu, comercializarea mărfurilor în regim de dropshipping. Aceste modele nu sunt, în esență, incompatibile cu legislația Republicii Moldova, însă aplicarea regulilor fiscale și contabile existente generează, în practică, dificultăți, în principal legate de modul de interpretare și aplicare a normelor legale existente la noile modele de business.</p> <p>Totodată, analiza efectuată relevă că legislația națională, și anume Legea privind serviciile societății informaționale nr. 284/2004 și Legea privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online nr. 53/2025 conține deja noțiuni și instituții juridice suficient de flexibile pentru a acoperi noile modele de afaceri digitale, inclusiv serviciile societății informaționale și serviciile de intermediere online. În aceste condiții, necesitatea imediată nu este definirea unor categorii juridice noi, ci mai curând clarificarea modului în care normele existente urmează a fi înțelese și aplicate în practică.</p>

Problemele semnalate de mediul de afaceri au, în principal, caracter interpretativ, atunci când normele existente permit existența mai multor interpretări; fie sunt de natură metodologică, atunci când din legislație nu rezultă în mod expres care ar fi documentele justificative acceptabile pentru faptele economice generate de interacțiunea cu platformele digitale fie de implementare administrativă, atunci când practica aplicării normelor nu este suficient de uniformă.

Aceste incertitudini sporesc costurile de conformare, descurajează dezvoltarea modelelor digitale și investițiile în asemenea modele, creează riscuri fiscale și afectează competitivitatea agenților economici din Republica Moldova.

Mai jos prezentăm situația pe fiecare propunere aparte:

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

În prezent, pct. 32 alin. (1) lit. f) din Regulamentul privind restituirea TVA prevede, între documentele confirmative ale dreptului la restituire, „documentul indicat în borderoul documentelor anexate la declarația vamală de export, completat de oficiul poștal pe faptul expedierii poștale, dacă livrarea de mărfuri se face prin intermediul poștei”. Deși logica acestei prevederi este de a solicita o probă a angajamentului de transport la export, nu o probă a achitării tarifelor poștale, formularea actuală este vagă, ceea ce determină interpretări divergente și practici administrative neuniforme.

În contextul comerțului electronic la export, serviciile poștale de transport sunt frecvent achitate de cumpărătorul final sau de platforma marketplace, astfel că agentul economic exportator nu deține și nu poate prezenta documentul de plată a serviciilor poștale (bon, factură poștală) sau alte documente de plată solicitate în practică de autoritățile fiscale ca substitut sau supliment la documentul de transport menționat la lit. f). În consecință, deși agenții economici realizează livrări scutite de TVA cu drept de deducere (export), ei nu pot demonstra, în forma cerută de unele organe fiscale, îndeplinirea condițiilor documentare pentru restituirea TVA aferentă bunurilor și serviciilor procurate, ceea ce conduce la blocarea sau întârzierea restituirii și la costuri suplimentare de conformare.

Sintagma „documentul indicat în borderoul documentelor anexate la declarația vamală de export” este imprecisă, deoarece borderoul este un instrument intern al oficiului poștal, iar contribuabilul nu are acces direct, în mod standardizat, la acest document, în timp ce documentul efectiv utilizat în practică este buletinul de expediție care însoțește declarația vamală poștală CN23. Procedura actuală de declarare a exportului prin poștă prevede depunerea de către expeditor a declarației vamale poștale (CN22/CN23) prin intermediul platformei operatorului poștal, atribuirea unui număr unic poștal și transmiterea setului de date către Serviciul Vamal, iar buletinul de expediție (formular CP72) însoțește fizic trimiterea și declarația vamală.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

În prezent, Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457/2016, nu conțin dispoziții explicite referitoare la regimul sumelor încasate pentru trimerile poștale contra ramburs și la obligațiile furnizorilor de servicii poștale/curierat în caz de refuz sau retur al trimiterii. Această lacună generează practici neuniforme în relațiile între furnizorii de servicii poștale/curier și expeditori/destinatari, inclusiv controverse privind momentul dobândirii dreptului de proprietate asupra sumelor și posibilitatea reținerii sau compensării unor creanțe ale furnizorului din sumele de ramburs.

Dezvoltarea accelerată a comerțului electronic transfrontalier accentuează importanța clarității juridice privind modul de gestionare a sumelor achitate de destinatari în regim

ramburs, inclusiv în corelare cu procedurile vamale de retur ale mărfurilor vândute prin platforme internaționale. Practicile actuale, bazate pe interpretări contractuale divergente, pot conduce la rețineri nejustificate ale sumelor încasate, la întârzieri în restituirea acestora către expeditor sau destinatar, precum și la dificultăți în exercitarea drepturilor consumatorilor în materie de retur.

Totodată, lipsa unei reglementări explicite a naturii juridice a sumelor de ramburs (fonduri aparținând expeditorului, deținute cu titlu de mandat) creează riscul utilizării lor de către furnizori în scopuri proprii sau pentru compensarea altor creanțe, ceea ce poate afecta protecția participanților la circuitul comercial și încrederea în serviciile poștale și de curierat. În paralel, operatorii economici care utilizează masiv serviciile poștale/curierat pentru expedierea bunurilor către consumatori din alte state semnalează dificultăți și costuri suplimentare legate de procesarea retururilor, inclusiv pe segmentul interacțiunii dintre fluxurile de ramburs și formalitățile vamale de reintroducere în liberă circulație.

O problemă suplimentară identificată în Regulile privind prestarea serviciilor poștale vizează neconcordanța terminologică dintre reglementările poștale și cadrul vamal în vigoare.

Pct. 19 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale face referire la „zonele de control vamal” - termen care nu mai corespunde terminologiei utilizate în legislația vamală actuală. Cadrul vamal în vigoare nu mai operează cu conceptul de „zone de control vamal” constituite în incinta operatorilor poștali, ci cu „locuri aprobate de Serviciul Vamal” și „posturi vamale desemnate”, conform reglementărilor vamale aplicabile.

Totodată, pct. 19¹ din Regulament, care stabilește cerințele aplicabile operatorilor de servicii poștale ce activează în locurile aprobate de Serviciul Vamal, nu include cerințe privind dotarea cu echipamente moderne de control vamal non-intruziv (scanner 3D) și nu face trimitere expresă la cerințele stabilite prin reglementările vamale pentru locurile aprobate. Creșterea semnificativă a volumului de trimiteri poștale internaționale generate de comerțul electronic impune necesitatea unui control vamal eficient bazat pe mijloace tehnice moderne, fără îngreunarea nejustificată a fluxului comercial, inclusiv prin aliniere la standardele internaționale și practicile statelor membre UE în materie.

De asemenea, pct. 56 din Regulament, referitor la documentele vamale utilizate pentru vămuirea trimiterilor poștale internaționale, nu specifică tipul de declarație vamal aplicabil, generând confuzie privind distincția dintre declarația cu set redus de date H6, utilizată pentru trimiterile de valoare mică specifice comerțului electronic, și declarația vamală B1, aplicabilă celorlalte trimiteri.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Legea nr. 186/2008 stabilește cadrul juridic general pentru asigurarea securității și sănătății în muncă, prevăzând obligații clare pentru angajatori în ceea ce privește instruirea lucrătorilor și documentarea acestor activități. Hotărârea Guvernului nr. 95 din 5 februarie 2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii nr. 186/2008 detaliază procedurile și cerințele concrete de aplicare a acestor obligații, inclusiv cu privire la instruirea lucrătorilor.

Prin Legea nr. 278 din 16 decembrie 2025 pentru modificarea unor acte legislative, în Legea nr. 186/2008 a fost introdus articolul 23¹, care prevede expres că documentele și actele interne ale unității care, în mod obligatoriu, rezultă din aplicarea prezentului act normativ sau din aplicarea altor acte normative din domeniul securității și sănătății în muncă pot fi întocmite, emise și păstrate pe suport de hârtie și/sau în format electronic. Documentele și actele interne ale unității întocmite, emise și păstrate în format electronic trebuie să respecte cerințele normative referitoare la documentul electronic.

Această prevedere a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2026, creând cadrul juridic expres pentru digitalizarea documentelor din domeniul securității și sănătății în muncă, inclusiv pentru cele care rezultă din aplicarea actelor normative derivate, precum HG nr. 95/2009.

În conformitate cu art. 23¹ alin. (1) din Legea nr. 186/2008, documentele în format electronic vor corespunde rigorilor normative referitoare la documentul electronic, în conformitate cu legislația privind identificarea electronică și serviciile de încredere.

Deși Legea nr. 186/2008, care este actul normativ de nivel superior, prevede în mod expres (începând cu 1 ianuarie 2026) posibilitatea întocmirii și păstrării documentelor pe suport electronic, HG nr. 95/2009 nu reflectă această prevedere, menționând doar păstrarea pe "suport de hârtie" în formatul actual al pct. 53.

Lipsa reflectării art. 23¹ din Legea nr. 186/2008 în HG nr. 95/2009 creează incertitudine juridică pentru angajatorii care dețin platforme interne de e-learning pentru instruirea în domeniul SSM; dispun de infrastructură de semnătură electronică avansată sau calificată; doresc să implementeze un flux complet digital al documentelor SSM, în conformitate cu politicile de transformare digitală și reducere a consumului de hârtie.

Această situație generează confuzie cu privire la conformitatea juridică a fișelor de instruire întocmite și păstrate exclusiv în format electronic, deși legea cadru permite expres această practică.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Mediul de afaceri a semnalat dificultăți privind determinarea venitului impozabil și aplicarea uniformă a regulilor fiscale și contabile în cazul monetizării aplicațiilor, jocurilor și altor produse digitale prin intermediul unor platforme digitale nerezidente, precum Google Play, App Store și alte platforme similare.

În practică, agenții economici rezidenți dezvoltă și publică produse software care sunt puse la dispoziție utilizatorilor finali, de regulă, persoane fizice nerezidente, prin intermediul platformelor digitale internaționale. Relația juridică dintre dezvoltatorul rezident și platforma nerezidentă este guvernată, de regulă, prin contracte de adeziune standardizate, în baza cărora platforma asigură găzduirea și mentenanța la distanță a produsului digital, facilitează distribuția acestuia către utilizatorii finali și procesează plățile aferente tranzacțiilor realizate.

Pentru serviciile de intermediere online, platforma nerezidentă reține, în mod automat, o plată calculată sub formă procentuală din veniturile generate, în temeiul condițiilor contractuale standard aplicabile, fără facturare separată în majoritatea cazurilor. Din punct de vedere operațional, dezvoltatorul este informat, de regulă, doar despre suma netă care îi revine după deducerea taxelor aplicabile și a plății reținute de platformă. Există situații în care dezvoltatorul nu este informat despre cuantumul exact al plății reținute de platformă.

Aceste particularități generează incertitudini cu privire la întinderea venitului care urmează a fi recunoscut în contabilitate de dezvoltatorul rezident și cu privire la baza impozabilă. În practică au fost semnalate interpretări potrivit cărora dezvoltatorul din Republica Moldova ar trebui să recunoască drept venit nu doar suma netă care îi este efectiv cuvenită și transferată, ci și plata reținută de platforma nerezidentă.

O asemenea abordare creează dificultăți din perspectiva regulilor contabile. Potrivit art. 19 și 20 din SNC „Venituri”, veniturile din prestarea serviciilor se recunosc doar dacă mărimea lor poate fi evaluată credibil, beneficiile economice sunt probabil de obținut, stadiul tranzacției poate fi evaluat și costurile aferente tranzacției pot fi determinate credibil. În măsura în care dezvoltatorul nu cunoaște cuantumul exact al plății reținute de platformă, suma respectivă nu poate fi evaluată în mod credibil și nu întrunește condițiile pentru a fi reflectată ca venit propriu al dezvoltatorului. De asemenea, conform art. 5 și 6 din SNC „Cheltuieli”, cheltuielile se recunosc dacă există certitudine privind diminuarea beneficiilor economice și

dacă mărimea lor poate fi evaluată credibil. În absența informațiilor exacte, plățile reținute de platformă nu pot fi evaluate credibil și, prin urmare, nu pot fi recunoscute nici drept cheltuieli. În consecință, din punct de vedere contabil, singura valoare care poate fi, în mod cert, identificată, evaluată și reflectată este suma netă efectiv încasată de dezvoltator.

Problema semnalată de mediul de afaceri este deosebit de sensibilă pentru rezidenții parcurilor IT și pentru contribuabilii care aplică regimuri speciale bazate pe venitul din vânzări. În lipsa unei clarificări oficiale, există riscul extinderii bazei impozabile asupra unor sume care nu intră în patrimoniul contribuabilului și care, din punct de vedere economic și juridic, reprezintă venit al platformei nerezidente și nu al dezvoltatorului rezident.

În aceeași ordine de idei, este necesară clarificarea tratamentului fiscal aplicabil serviciilor prestate de furnizorii nerezidenți de servicii de intermediere online către dezvoltatorii din Republica Moldova, sub aspectul TVA. În măsura în care livrarea aplicațiilor sau a altor produse software către utilizatorii finali nerezidenți se califică drept export de servicii, iar platforma nerezidentă furnizează dezvoltatorului servicii de intermediere online, procesare a plăților, găzduire și distribuție digitală, este necesară o poziție administrativă clară privind tratamentul fiscal al acestor raporturi și documentele justificative suficiente pentru confirmarea modului de determinare a bazei impozabile.

Aceleași dificultăți apar și în cazul modelelor de monetizare în care sumele încasate de platforma online sunt calculate în baza spațiului și a timpului de publicitate vizualizat de utilizatorii finali în cadrul produselor (cum ar fi jocuri de calculator) și nu a achiziției propriu-zise a produsului. Acest model de monetizare reprezintă o practică pe larg răspândită în rândul platformelor digitale internaționale, iar activitatea dezvoltatorului rămâne să vizeze activități conținute în codul CAEM 63.11 „Activități de realizare a softului la comandă (software orientat la client)”. În aceste situații, lipsa unei abordări administrative clare privind natura juridică a fluxurilor financiare, delimitarea veniturilor platformei de veniturile dezvoltatorului și documentarea bazei fiscale generează riscuri de interpretare neuniformă.

Prin urmare, constrângerea identificată nu pare să rezulte, în esență, din insuficiența cadrului normativ primar, ci din lipsa unei clarificări administrative și metodologice exprese privind modul de determinare a venitului recunoscut de contribuabil, tratamentul comisioanelor reținute de platformele nerezidente, implicațiile fiscale aferente serviciilor de intermediere online și documentele justificative necesare în cazul monetizării produselor digitale prin intermediul furnizorilor de servicii de intermediere online nerezidenți.

În afară de cele expuse mai sus, mediul de afaceri a semnalat dificultăți legate de incertitudinea juridică la dezvoltarea modelelor noi de business în care rezidenții ar furniza servicii de intermediere online comercianților și consumatorilor nerezidenți.

Un asemenea model analizat reprezintă modelul de tip dropshipping în care antreprenorul rezident furnizează servicii de intermediere online, intermediind și facilitând digital vânzarea de bunuri ale furnizorului nerezident către consumatori nerezidenți, fără ca bunurile să între vreodată pe teritoriul Republicii Moldova.

În această configurație, incertitudinile privesc în special următoarele aspecte:

- Calificarea juridică și fiscală a serviciilor furnizate de agentul economic rezident;
- Delimitarea dintre venitul rezidentului din serviciile prestate și valoarea bunurilor tranzacționate;
- Tratatul TVA în Republica Moldova a serviciilor prestate de rezident și a livrărilor de bunuri tranzacționate prin intermediul rezidentului;
- Documentele primare necesare pentru justificarea încasărilor, în special dacă plățile se efectuează prin platforme de plată nerezidente;
- Cerințe privind repatrierea mijloacelor bănești;
- Tratatul fiscal al retururilor de bunuri, dacă returul presupune intrarea bunurilor livrate pe teritoriul Republicii Moldova.

Analiza efectuată arată că dropshippingul nu necesită, în sine, o reglementare specială în legislația Republicii Moldova. Normele generale privind serviciile societății informaționale și comerțul electronic permit desfășurarea acestui model de business. Cu toate acestea, agenții economici sunt reticenți în dezvoltarea și investirea în asemenea model de business în lipsa unei clarificări administrative care să înlăture incertitudinile privind tratamentul fiscal și documentar al acestor operațiuni.

În afară de aceasta, mediul de afaceri a semnalat dificultăți practice în documentarea și reflectarea în contabilitate a operațiunilor realizate prin intermediul platformelor digitale nerezidente.

În practică, chiar și în situațiile în care toate mijloacele bănești rezultate din comercializarea de bunuri și servicii sunt încasate în conturile bancare luate la evidență de Serviciul Fiscal de Stat și sunt reflectate corespunzător în contabilitate, contribuabilii se confruntă cu dificultăți legate de documentele justificative aferente acestor operațiuni. În special, documentele generate de platforme sunt adesea neuniforme ca format, incomplete din perspectiva cerințelor aplicabile documentelor primare, ceea ce implică costuri administrative și contabile pentru procesarea și arhivarea lor.

În lipsa unor orientări metodologice clare, aceste particularități generează abordări neuniforme, inclusiv cu privire la suficiența documentelor justificative și la modul de confirmare a realității operațiunilor economice.

Problema identificată nu pare să rezulte dintr-o insuficiență a cadrului normativ primar, ci mai curând din lipsa unei abordări administrative unitare privind documentarea contabilă a operațiunilor digitale și criteriile minime de acceptare a documentelor emise de platforme.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul HG privind modificarea unor hotărâri ale Guvernului cuprinde următoarele modificări:

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Obiectivul principal al proiectului este clarificarea și simplificarea cerințelor privind documentele confirmative de transport pentru restituirea TVA aferentă exportului de mărfuri prin intermediul serviciilor poștale, în special pentru comerțul electronic. În acest scop, proiectul propune reformularea pct. 32 alin. (1) lit. f) din Regulament, în sensul indicării exprese a declarației vamale poștale CN23 (însoțită, în practică, de buletinul de expediție) ca document de transport relevant, eliminând sintagma ambiguă referitoare la „documentul indicat în borderou”.

Textul propus pentru pct. 32 alin. (1) lit. f) reglementează distinct cele două canale de export prin trimiteri poștale internaționale: (i) pentru trimiteri expediate prin rețeaua poștală - declarația vamală CN23, completată de furnizorul de servicii poștale, care confirmă faptul exportului; (ii) pentru trimiterile expediate prin operatori de curierat expres - documentul de transport internațional, completat de operatorul de curierat expres, împreună cu confirmarea vamală electronice a exportului generată în sistemul informațional al Serviciului Vamal.

Dat fiind faptul că documentele prevăzute la pct. (ii) vor deveni disponibile după punerea în funcțiune a sistemului informațional „E-commerce” al Serviciului Vamal, se prevede o aplicare etapizată: norma privind trimiterile poștale pentru care se utilizează CN23 intră în vigoare la data publicării hotărârii, iar norma privind operatorii de curierat expres intră în vigoare la 1 ianuarie 2027 sau la data punerii în funcțiune a sistemului informațional „E-commerce” al Serviciului Vamal, dacă aceasta survine anterior.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

Proiectul propune completarea Capitolului III din Regulile privind prestarea serviciilor poștale cu un nou punct 17¹, care reglementează în mod explicit regimul sumelor încasate pentru trimiterile poștale contra ramburs în cazul refuzului sau returnării trimiterii de către destinatar.

Elementele principale ale noului punct 17¹ sunt următoarele:

(1) calificarea sumelor încasate de la destinatar, în cazul trimerilor poștale contra ramburs, ca fonduri aparținând expeditorului, deținute de furnizor cu titlu de mandat până la transferul în contul expeditorului sau, după caz, la restituirea către destinatar;

(2) interdicția pentru furnizor de a dobândi drept de proprietate asupra acestor sume și de a le utiliza pentru scopuri proprii sau pentru compensarea altor creanțe, în afara comisioanelor și cheltuielilor prevăzute expres în contractul cu expeditorul;

(3) consacrarea obligației furnizorului de a asigura returnarea trimiterii către expeditor, în caz de refuz al destinatarului, în termenul prevăzut de Regulament și de contract, fără rețineri suplimentare față de cele stabilite inițial, cu excepția taxelor de retur agreate;

(4) instituirea obligației furnizorului ca, în situația în care destinatarul solicită returul bunului după livrare, dar înainte de transferarea sumelor de ramburs către expeditor, să asigure, în condițiile contractului cu expeditorul, returnarea bunului către expeditor și transferul către destinatar al sumelor de ramburs încasate, într-un termen maxim de 5 zile lucrătoare de la recepționarea cererii de retur și a bunului returnat;

(5) clarificarea situației în care, la data formulării cererii de retur de către destinatar, suma aferentă rambursului a fost deja transferată expeditorului, caz în care furnizorul nu este obligat să restituie destinatarului rambursul, fiind prevăzută obligația informării destinatarului cu privire la dreptul de a se adresa expeditorului pentru soluționarea raporturilor privind contravaloarea bunului returnat.

Prin aceste prevederi se urmărește delimitarea clară a poziției juridice a furnizorilor de servicii poștale/curierat față de fondurile de ramburs și asigurarea unui mecanism transparent și previzibil de restituire a sumelor, corelat cu fluxurile de retur specifice comerțului electronic.

Deși regimul vamal al retururilor este reglementat distinct prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 59-O din 28.12.2023 și actele conexe, introducerea punctului 17¹ contribuie, la nivelul reglementărilor poștale, la crearea unui cadru coerent între tratamentul sumelor de ramburs și procedurile de retur ale trimerilor poștale internaționale.

Proiectul de asemenea, propune corectarea termenilor vamali conținuți în pct. 19 și 19¹ din Reguli.

Pct. 19 se actualizează terminologic: sintagma „zone de control vamal” se înlocuiește cu „locuri aprobate de Serviciul Vamal”, respectiv „posturi vamale desemnate”, conform nomenclurii vamale actuale.

Pct. 19¹ se modifică în același sens la subpct. 2 și se completează cu două cerințe noi pentru operatorii care activează în locurile aprobate de Serviciul Vamal: obligația de a dispune de echipamente de control vamal non-intruziv (scaner 3D), corespunzător specificului trimerilor poștale internaționale, și obligația de a îndeplini cerințele stabilite pentru locurile aprobate, conform reglementărilor vamale. Cerințele reflectă creșterea volumului de trimiteri generate de comerțul electronic și standardele UE privind controlul vamal al coletelor de mici dimensiuni.

Pct. 56 se completează cu precizarea tipului de declarație vamală aplicabil: H6 sau B1, eliminând ambiguitatea actuală a trimiterii generice la „declarația vamală”.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Obiectivul general urmărit prin proiect este armonizarea prevederilor HG nr. 95/2009 cu art. 23¹ din Legea nr. 186/2008, prin introducerea expresă a posibilității întocmirii și păstrării Fișei personale de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă pe suport de hârtie și/sau în format electronic.

(1) Soluția propusă constă în modificarea pct. 53 din Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a serviciilor de prevenire și protecție, precum și de instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, aprobat prin HG nr. 95/2009 care:

(2) Introduce în mod expres alternativa în format electronic, astfel încât angajatorii să poată opta pentru oricare dintre modalități sau pentru o combinație a acestora, în funcție de infrastructura disponibilă și de preferințele organizaționale;

(3) Se referă expres la respectarea cerințelor normative referitoare la documentul electronic;

(4) Oferă flexibilitatea pentru angajatori – nu se impune obligativitatea digitalizării, ci doar se recunoaște posibilitatea acesteia, lăsând fiecărui angajator libertatea de a alege soluția optimă.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Având în vedere dificultățile practice semnalate de mediul de afaceri, se propune examinarea oportunității de formulare a unei clarificări administrative din partea Ministerului Finanțelor cu privire la următoarele:

(1) Tratatul contabil și fiscal aplicabil relațiilor dintre dezvoltatori rezidenți din Republica Moldova și platformele digitale nerezidente care facilitează distribuția aplicațiilor, jocurilor și altor produse digitale către utilizatori finali aflați în afara Republicii Moldova. O asemenea clarificare ar putea contribui la o înțelegere uniformă a modului în care urmează a fi determinat venitul recunoscut de dezvoltator în situațiile în care platforma nerezidentă colectează plățile de la utilizatorii finali, reține automat o plată procentuală în temeiul condițiilor contractuale standard și transferă dezvoltatorului doar suma netă care îi revine. În acest context, este necesară o specificare privind delimitarea dintre venitul propriu al contribuabilului și sumele reținute de platformă, în special atunci când cuantumul exact al acestor sume nu este comunicat dezvoltatorului sau nu poate fi determinat în mod credibil pe baza documentelor disponibile.

(2) Tratatul contabil și fiscal al plăților reținute de platformele nerezidente, inclusiv din perspectiva condițiilor de recunoaștere a veniturilor și cheltuielilor prevăzute de Standardele Naționale de Contabilitate. O asemenea abordare ar reduce riscul unor interpretări neuniforme cu privire la includerea acestor sume în venitul impozabil al contribuabilului rezident.

(3) Tratatul TVA aferent serviciilor de intermediere online, găzduire, distribuție digitală și procesare a plăților prestate de platformele nerezidente către dezvoltatorii din Republica Moldova, precum și la documentele justificative care ar putea fi considerate suficiente pentru confirmarea modului de determinare a bazei impozabile în asemenea raporturi.

(4) Particularitățile fiscale și contabile ale modelelor de monetizare bazate pe publicitate digitală integrată în aplicații, jocuri sau alte produse software, în care sumele încasate sunt determinate în funcție de spațiul și timpul de publicitate vizualizat de utilizatorii finali. O poziție administrativă în acest sens ar putea sprijini delimitarea clară între veniturile platformei și veniturile dezvoltatorului, precum și aplicarea previzibilă a regulilor fiscale.

(5) Conturarea unui set minim de documente justificative relevante pentru modelele de business menționate mai sus, care să poată include, după caz, contractul sau termenii și condițiile platformei, rapoartele electronice generate de aceasta, extrasele bancare și eventuale note interne de reconciliere.

În raport cu dificultățile semnalate de mediul de afaceri privind dezvoltarea modelelor de business în care rezidenții Republicii Moldova furnizează servicii de intermediere online, este imperios necesar emiterea unor clarificări administrative de către Ministerul Finanțelor sau Serviciul Fiscal de Stat referitoare la tratamentul juridic, fiscal și documentar al acestor activități.

În special, în cazul modelelor de tip dropshipping „extern-extern”, în care rezidentul intermediază și facilitează digital vânzarea bunurilor fără ca acestea să între pe teritoriul Republicii Moldova, o clarificare administrativă ar putea contribui la sporirea previzibilității privind calificarea juridică și fiscală a activității desfășurate de rezident. Ar fi necesară o poziție clară cu privire la următoarele aspecte:

(1) Încadrarea acestor operațiuni ca servicii de intermediere online și delimitarea între venitul rezidentului rezultat din serviciile prestate și valoarea bunurilor tranzacționate între nerezidenți.

(2) Examinarea implicațiilor din perspectiva TVA în Republica Moldova, atât în ceea ce privește serviciile prestate de furnizorul de servicii de intermediere online rezidenți, cât și în ceea ce privește lipsa unei livrări de bunuri pe teritoriul Republicii Moldova, în ipoteza în care bunurile sunt expediate direct între nerezidenți. O asemenea clarificare ar contribui la reducerea incertitudinilor privind tratamentul fiscal al acestor structuri comerciale.

(3) Formularea unor orientări privind documentele justificative care ar putea fi considerate suficiente pentru confirmarea încasărilor rezultate din serviciile de intermediere online furnizate de rezident, inclusiv în situațiile în care plățile sunt efectuate prin platforme de plată sau infrastructuri digitale nerezidente.

(4) Documentele care ar putea confirma suficient prestarea serviciilor în asemenea modele, fără a condiționa aceste operațiuni de existența unor documente specifice comerțului cu bunuri prevăzute de reglementările privind repatrierea mijloacelor bănești, atunci când natura juridică a activității este una de prestare de servicii de intermediere online.

(5) În situații de retur al bunurilor de către consumatori, inclusiv cu eventuală intrare ulterioară a acestora pe teritoriul Republicii Moldova, clarificarea privind tratamentul fiscal al unor asemenea situații, pentru a delimita corect operațiunea inițială de intermediere de eventualele efecte fiscale generate de o intrare ulterioară a bunurilor în Republica Moldova.

O asemenea abordare administrativă ar putea contribui la reducerea reticenței manifestate de agenții economici față de dezvoltarea și finanțarea unor astfel de modele de business, în condițiile în care cadrul normativ general existent permite desfășurarea lor, însă aplicarea practică rămâne insuficient de clară.

Cu referire la dificultățile practice semnalate de mediul de afaceri privind documentarea și reflectarea în contabilitate a operațiunilor derulate prin platforme digitale nerezidente, ar putea fi utilă examinarea posibilității formulării de către Ministerul Finanțelor sau Serviciul Fiscal de Stat a unor orientări administrative sau metodologice privind documentele justificative relevante pentru asemenea operațiuni.

În special, o asemenea abordare ar putea contribui la clarificarea criteriilor minime în baza cărora documentele generate de platforme digitale - inclusiv rapoarte, extrase, istorice de plăți, confirmări electronice sau alte documente similare - ar putea fi considerate suficiente pentru justificarea operațiunilor economice și a înregistrărilor contabile aferente.

Totodată, ar putea fi utilă analiza posibilității de a recunoaște, în practică, utilizarea unor instrumente de agregare și reconciliere internă, precum centralizatoarele periodice sau

notele interne de reconciliere, atunci când acestea sunt întocmite pe baza documentelor emise de platforme și a extraselor bancare și permit trasabilitatea adecvată a operațiunilor.

O asemenea clarificare ar putea sprijini uniformizarea abordărilor administrative și de control în situațiile în care documentele generate de platforme sunt neuniforme ca format sau nu corespund integral, în mod formal, tiparelor tradiționale ale documentelor primare, deși reflectă în mod suficient realitatea operațiunilor și fluxurilor financiare.

În același timp, ar putea fi utilă examinarea oportunității elaborării unor recomandări metodologice privind documentarea contabilă a operațiunilor digitale, care să ofere contribuabililor și organelor de control repere comune privind setul minim de documente acceptabile, regulile de trasabilitate și modul de corelare între documentele externe generate de platforme și documentele interne ale entității.

O asemenea soluție ar putea contribui la reducerea costurilor de conformare, la creșterea previzibilității pentru contribuabili și la diminuarea riscului unor interpretări divergente cu privire la suficiența documentelor justificative în cazul operațiunilor intermediare prin platforme digitale nerezidente.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Au fost analizate două opțiuni alternative principale:

(1) Prima opțiune este o clarificare administrativă din partea Ministerului Finanțelor și a Serviciului Fiscal de Stat, prin instrucțiuni sau scrisori explicative, care să precizeze că, pentru exportul de mărfuri prin poștă, cerința „documentului indicat în borderou” se consideră îndeplinită prin prezentarea documentului emis de operatorul poștal care conține numărul unic al trimiterii poștale internaționale și informațiile din declarația vamală poștală CN23, iar dovada plății serviciilor poștale se solicită doar dacă solicitantul restituirii este plătitorul serviciului.

(2) A doua opțiune este intervenția normativă prin modificarea expresă a pct. 32 alin. (1) lit. f) din HG nr. 93/2013, în sensul indicării documentului concret de transport – declarația vamală CN23 – ca probă a expedierii poștale, și nu a plății serviciilor poștale.

Clarificarea exclusiv administrativă prezintă riscul de a fi interpretată neuniform și de a nu produce efecte stabile pe termen lung, în timp ce modificarea normativă oferă certitudine juridică tuturor părților implicate, reduce riscul litigiilor și asigură coerența cadrului de reglementare; din aceste motive a fost preferată opțiunea normativă.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

Au fost analizate următoarele opțiuni alternative principale.

(1) Menținerea cadrului normativ actual, cu lăsarea în întregime la nivel contractual a regimului sumelor de ramburs;

(2) Reglementarea exclusiv prin acte subordonate de nivel intern ale operatorilor poștali/curierat, fără intervenție la nivelul Regulilor aprobate prin hotărâre de Guvern;

(3) Soluții de autoreglementare sectorială prin coduri de conduită.

Menținerea situației actuale a fost respinsă întrucât nu oferă garanții suficiente privind protecția expeditorilor și destinatarilor și nu asigură o practică unitară pe piața serviciilor poștale și de curierat. Reglementarea exclusiv prin acte interne ale furnizorilor sau prin instrumente de autoreglementare nu ar avea forță juridică și grad de obligativitate comparabil cu Regulile aprobate prin hotărâre de Guvern, riscând să perpetueze divergențele de practică.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Au fost analizate următoarele opțiuni alternative principale:

- (1) Menținerea situației existente - această opțiune ar perpetua lacuna normativă existentă și ar menține incertitudinea juridică pentru angajatori.
- (2) Realizarea campaniilor de informare fără modificare normativă: simpla informare a agenților economici nu ar elimina incertitudinea juridică. Angajatorii ar rămâne expuși riscului interpretărilor divergente din partea organelor de control.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Opțiunea menținerea situației existente, nu poate fi luată în calcul și ar menține în continuare incertitudinea juridică pentru mediul de afaceri care operează în acest domeniu, iar problematica a fost descrisă la punctele precedente.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Impactul asupra sectorului public este unul de simplificare și eficientizare administrativă.

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Pentru sectorul public, modificarea propusă are un impact organizatoric pozitiv prin clarificarea unor cerințe procedurale deja existente, fără a implica noi competențe sau structuri instituționale. Simplificarea formulării pct. 32 alin. (1) lit. f) reduce puterea discreționară în verificarea setului de documente pentru restituirea TVA și contribuie la uniformizarea practicii Serviciului Fiscal de Stat, respectiv la diminuarea efortului de soluționare a contestațiilor și litigiilor aferente comerțului electronic la export.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

Impactul asupra sectorului public este limitat, proiectul vizând în principal relațiile contractuale dintre furnizorii de servicii poștale/curierat și utilizatorii serviciilor (expeditori și destinatari). Autoritățile de reglementare și de supraveghere din domeniul comunicațiilor poștale vor beneficia de claritate sporită în verificarea respectării obligațiilor furnizorilor, fără necesitatea unor resurse suplimentare semnificative.

Clarificarea normelor poate reduce numărul litigiilor și al plângerilor adresate autorităților, respectiv costurile administrative aferente soluționării acestora.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Modificarea propusă nu necesită crearea de noi structuri administrative și nici modificări ale competențelor instituționale existente. Inspectoratul de Stat al Muncii, în calitate de organ principal de control în domeniul SSM, va continua să își exercite atribuțiile de supraveghere, cu mențiunea că va trebui să accepte și să verifice conformitatea fișelor de instruire întocmite în format electronic.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Pentru sectorul public, impactul net este unul pozitiv și strategic. Într-o economie în curs de digitalizare și aliniere la standardele internaționale, un astfel de document transformă modul în care statul colectează taxe, monitorizează fluxurile financiare și interacționează cu mediul de afaceri. Deși implică un efort inițial de adaptare tehnologică și instruire a personalului, instrucțiunea va transforma instituțiile fiscale dintr-un observator pasiv într-un regulator activ al economiei digitale, asigurând venituri bugetare sigure și un climat economic echitabil.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrat aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Modificarea nu implică costuri bugetare suplimentare legate de crearea unor noi mecanisme administrative, ci vizează utilizarea mai eficientă a procedurilor existente de restituire a TVA. Posibila creștere a volumului de cereri admise de restituire aferente exportului prin poștă reflectă exercitarea unui drept deja consacrat de Codul fiscal și de Regulamentul privind restituirea TVA, nu o nouă facilitate fiscală, astfel că impactul asupra veniturilor bugetare reprezintă mai degrabă corectarea unei bariere administrative decât o diminuare neprevăzută a încasărilor.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

Proiectul nu generează costuri bugetare directe suplimentare pentru bugetul public național. Implementarea obligațiilor de transfer și restituire a sumelor de ramburs de către furnizorii de servicii poștale/curierat se realizează în cadrul infrastructurii operaționale și a sistemelor de plăți existente, eventualele ajustări ale procedurilor interne fiind suportate din resursele proprii ale acestora.

În același timp, se anticipează o reducere a costurilor indirecte pentru operatorii economici și consumatori, prin diminuarea disputelor privind reținerea sumelor de ramburs și prin facilitarea procesării retururilor în comerțul electronic.

3. Hotărârea Guvernului nr. 95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Modificarea normativă propusă nu generează costuri suplimentare directe pentru bugetul public național.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Nu este aplicabil.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Pentru agenții economici care desfășoară comerț electronic la export, clarificarea documentului de transport acceptat pentru restituirea TVA reduce semnificativ povara administrativă și riscul de respingere a cererilor pe motive pur documentare, în special în situațiile în care plata serviciilor poștale este efectuată de platforme / marketplace sau de cumpărător. Simplificarea permite o planificare mai predictibilă a fluxului de numerar și facilitează dezvoltarea modelelor de afaceri bazate pe export prin poștă, inclusiv pentru IMM-uri, care depind într-o mai mare măsură de restituirea promptă a TVA pentru a-și finanța capitalul de lucru

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

Impactul asupra sectorului privat este semnificativ pozitiv, în special pentru operatorii economici care utilizează serviciile poștale/curierat pentru vânzări la distanță și pentru consumatorii care optează pentru plata ramburs. Clarificarea faptului că sumele încasate cu titlu de ramburs aparțin expeditorului și sunt deținute de furnizor cu titlu de mandat, precum și limitarea dreptului furnizorului de a utiliza aceste sume, consolidează protecția drepturilor patrimoniale ale expeditorilor și destinatarilor.

Pentru comercianții care operează pe platforme internaționale de e-commerce, prevederile propuse, corelate cu măsurile vizate la nivelul Ordinului Serviciului Vamal nr. 559-O/2023 privind depunerea de declarații vamale agregate pentru coletele de retur, pot contribui la optimizarea fluxurilor de retur și la reducerea poverii administrative și a costurilor disproporționate legate de procesarea individuală a fiecărui colet.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Modificarea propusă nu impune costuri obligatorii pentru angajatori, având caracter facultativ. Angajatorii care optează pentru digitalizare vor suporta costuri de implementare în funcție de soluțiile tehnice alese, dar aceste costuri sunt voluntare și vor fi însoțite de economii pe termen mediu și lung.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Elaborarea instrucțiunii ar putea contribui la reducerea costurilor de conformare, la creșterea previzibilității pentru contribuabili și la diminuarea riscului unor interpretări divergente cu privire corectitudinea tratamentului fiscal și la suficiența documentelor justificative în cazul operațiunilor intermediare prin platforme digitale nerezidente. Clarificările cerințelor de conformare ar contribui la localizarea integrală în Republica Moldova a companiilor rezidente MITP, care la etapa de față preferă operarea în 2 jurisdicții concomitent, pentru a-și asigura previzibilitate în afaceri.

De asemenea, urmare a clarificărilor propuse, s-ar ridica nivelul companiilor rezidente în Parc cu produs propriu originar din Moldova, în defavoarea contractelor de prestare servicii sau suport companiilor de peste hotare.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

4.4. Impactul social

Impactul social direct este limitat, însă, indirect, măsura sprijină dezvoltarea comerțului electronic și a exporturilor, cu efecte pozitive asupra ocupării forței de muncă și veniturilor în sectorul privat. Nu se identifică efecte negative asupra unor grupuri sociale specifice, iar modificarea vizează exclusiv claritatea relațiilor fiscale dintre stat și agenții economici.

4.4.1. Date cu caracter personal

Modificarea nu introduce noi operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal, ci se referă la utilizarea documentelor deja generate în procedurile vamale și poștale (de exemplu, declarația CN23 și buletinul de expediție). Datele cu caracter personal ale expeditorilor și destinatarilor continuă a fi prelucrate în temeiul legislației vamale, poștale și privind protecția datelor, fără extinderea sferei sau duratei de prelucrare.

4.4.2. Echitate și egalitate de gen

Modificarea nu are impact diferențiat în funcție de gen, vârstă sau alte criterii demografice, întrucât se aplică în mod uniform tuturor agenților economici care solicită restituirea TVA aferentă exportului prin poștă. Nu se identifică riscuri de discriminare sau de afectare a egalității de șanse.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

4.4. Impact social

Prin asigurarea unui regim mai transparent și mai previzibil al sumelor de ramburs și al procedurilor de retur, proiectul contribuie la întărirea încrederii consumatorilor în comerțul electronic și în serviciile poștale/curierat. Un cadru clar pentru situațiile de refuz și retur reduce riscul de litigii între consumatori, comercianți și furnizorii de servicii poștale, ceea ce are efecte pozitive asupra protecției consumatorilor și asupra climatului de afaceri.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Proiectul nu introduce noi categorii de date cu caracter personal și nu modifică scopurile și temeiurile prelucrării acestora în contextul serviciilor poștale. Gestionarea cererilor de retur și a transferului sumelor de ramburs se va efectua în limitele datelor deja colectate și prelucrate în baza legislației în vigoare, fără extinderea domeniului de aplicare al prelucrării.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Prevederile proiectului sunt neutre din perspectiva echității și egalității de gen și nu creează diferențieri în funcție de gen sau alte criterii protejate. Accesul la serviciile poștale și la mecanismele de retur și ramburs rămâne nediscriminatoriu pentru toți utilizatorii.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

4.4. Impact social

Modificarea propusă are un impact social pozitiv, contribuind la modernizarea relațiilor de muncă și la îmbunătățirea accesului lucrătorilor la informații privind securitatea și sănătatea în muncă.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Implementarea posibilității de întocmire și păstrare în format electronic a fișei personale de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă presupune prelucrarea unor categorii limitate de date cu caracter personal (de exemplu: nume, prenume, funcție,

semnătură electronică, date privind participarea la instruiți). Prelucrarea acestor date se va realiza cu respectarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, inclusiv a principiilor de legalitate, proporționalitate și minimizare a datelor, precum și a cerințelor normative referitoare la documentul electronic și la utilizarea semnăturii electronice.

Prin digitalizarea acestor procese, angajatorii vor fi obligați să asigure măsuri tehnice și organizatorice adecvate (controlul accesului, autentificare, trasabilitatea operațiunilor, arhivare și perioade de stocare conforme), astfel încât riscurile de acces neautorizat, pierdere, alterare sau divulgare ilicită a datelor să fie minimizate. Totodată, intervenția normativă nu extinde categoriile de date prelucrate față de reglementarea existentă, ci doar clarifică suportul și modul de documentare a instruirii, facilitând aplicarea cadrului național privind protecția datelor în contextul transformării digitale.

4.4.2 Impactul asupra egalității de gen

Modificarea propusă este neutră din perspectiva echității și egalității de gen. Prevederile se aplică în mod egal tuturor lucrătorilor, indiferent de sex, vârstă sau alte caracteristici personale.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Nu este aplicabil.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Alte impacturi și informații relevante nu au fost identificate și analizate.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul de hotărâre nu face parte din categoria actelor care urmează a fi elaborate și aprobate în scopul armonizării legislației naționale cu legislația UE incluse în PNA 2025-2027, ci reprezintă o intervenție de clarificare și completare a cadrului național în domeniul serviciilor poștale și al comerțului electronic. Totodată, acesta este compatibil cu principiile generale privind protecția consumatorilor, libertatea prestării serviciilor și funcționarea pieței interne, astfel cum sunt reflectate în acquis-ul comunitar.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Nu sunt necesare măsuri suplimentare de transpunere sau de adaptare a cadrului intern ca urmare a prezentelor modificări.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional și art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, anunțul cu privire la inițierea elaborării PHG pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (în vederea promovării economiei digitale și a comerțului electronic), link: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/16390

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 32 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și art. 11 din Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul va fi supus consultărilor publice și remis spre avizare părților interesate: Ministerului Finanțelor, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Serviciului Fiscal de Stat, Serviciul Vamal, asociațiile de business: ATIC, AmCham, EBA, precum și Grupului de Lucru a Comisiei de Stat pentru Reglementarea Activității de Întreprinzător.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul urmează a fi supus expertizelor anticorupție și expertizei juridice, conform art. 34 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

O parte din modificările propuse sunt corelate cu prevederile actelor normative în vigoare, care se află în conexiune.

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Modificarea propusă se încorporează prin ajustarea punctuală a pct. 32 alin. (1) lit. f) din Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin HG nr. 93/2013, fără a necesita modificarea sau abrogarea altor acte normative. Textul altor dispoziții ale Regulamentului rămâne neschimbat, iar trimiterile continuă să fie valabile.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016

Proiectul modifică Hotărârea Guvernului nr. 1457 prin completarea Capitolului III al Regulilor privind prestarea serviciilor poștale cu un nou punct 17¹. Nu se prevede, la această etapă, abrogarea sau modificarea altor acte normative, însă implementarea coerentă a noilor prevederi va trebui corelată cu eventualele modificări ale Ordinului Serviciului Vamal nr. 559-O/2023 și ale actelor conexe privind returul trimiterilor poștale internaționale.

3. Hotărârea pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Proiectul de modificare a pct. 53 din Hotărârea Guvernului nr. 95/2009 contribuie la consolidarea cadrului juridic intern necesar implementării legislației UE în materia securității și sănătății în muncă și a transformării digitale, prin clarificarea expresă a posibilității întocmirii și păstrării în format electronic a fișei personale de instruire a lucrătorului. Această intervenție facilitează aplicarea la nivel național a principiilor și standardelor europene privind utilizarea documentelor electronice și a semnăturilor electronice avansate și/sau calificate în raporturile de muncă și în documentația aferentă securității și sănătății în muncă.

Măsura propusă susține implementarea progresivă a instrumentelor digitale utilizate pe plan european (platforme interne de e-learning, arhive electronice, fluxuri digitale de gestionare a instruirilor SSM), reducând barierele normative pentru angajatorii care dispun deja de astfel de soluții și asigurând coerența cu politicile UE de digitalizare a administrației și a proceselor de muncă. În același timp, aceasta menține caracterul facultativ al utilizării formatului electronic, permițând angajatorilor să opteze pentru soluțiile adecvate capacităților lor tehnice, fără a institui obligații disproporționate, ceea ce este în linie cu abordarea europeană de promovare a digitalizării prin stimulente și clarificări normative, nu prin impunerea imediată a unui regim exclusiv digital.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente

Nu este aplicabil.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

1. Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe mărfurile livrare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2013

Implementarea modificării nu necesită resurse suplimentare semnificative.

2. Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457

Implementarea prevederilor proiectului va fi asigurată de furnizorii de servicii poștale și de curierat, care vor adapta, după caz, condițiile generale de prestare a serviciilor, procedurile interne și sistemele de evidență financiară privind sumele de ramburs. Autoritatea de reglementare în domeniul poștal va monitoriza respectarea noilor prevederi și va elabora, dacă este necesar, instrucțiuni sau recomandări pentru aplicarea unitară a acestora.

În paralel, se recomandă continuarea dialogului cu Serviciul Vamal în vederea ajustării cadrului secundar (inclusiv configurarea sistemului SI „Asycuda World” pentru permiterea asocierii mai multor documente de transport unei singure declarații vamale de retur, pe perioade de referință de cel puțin 3 luni calendaristice), astfel încât fluxurile de retur și ramburs să fie gestionate coerent și eficient pe întreg lanțul logistic.

3. Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008

Implementarea modificării propuse la pct. 53 din Hotărârea Guvernului nr. 95/2009 se va realiza în cadrul mecanismelor instituționale deja existente în domeniul securității și sănătății în muncă, fără necesitatea unor structuri sau proceduri noi.

La nivelul angajatorilor, măsurile necesare pentru implementare vizează, în principal: evaluarea capacităților tehnice existente (platforme interne de e-learning, sisteme informatice de evidență a instruirilor, soluții de arhivare electronică), configurarea fluxurilor interne de lucru pentru întocmirea, semnarea și păstrarea electronică a fișelor de instruire, precum și stabilirea măsurilor tehnice și organizatorice adecvate pentru asigurarea integrității, autenticității, confidențialității și păstrării în siguranță a documentelor. Intervenția nu presupune alocarea unor resurse financiare suplimentare obligatorii de la bugetul de stat, fiecare angajator având libertatea de a opta pentru suportul pe hârtie și/sau formatul electronic, în funcție de infrastructura sa digitală și de prioritățile de conformare.

4. Elaborarea Instrucțiunii privind particularitățile de impozitare și de înregistrare în contabilitate a faptelor economice aferente operațiunilor derulate cu implicarea furnizorilor de intermediere online, inclusiv prin intermediul platformelor digitale nerezidente.

Nu este aplicabil.

Digitally signed by Iliev Michelle
Date: 2026.06.08 10:07:01 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Secretar de stat

Michelle ILIEV